

18. A próféta ajándéka

A próféta ajándéka a Szentlélek egyik ajándéka. Ez az ajándék a maradék egyház ismertetőjele, ami E. G. White szolgálatában nyilvánult meg. Mivel Isten hársai az igazság állandó, irányadó forrásai, amelyek az egyházat vigasztalják, vezetnek, tanítják és eligazítják. Nyilvánvalóvá teszik, hogy a Biblia az a szerművelet, amellyel minden tanítást és tapasztalatot meg kell vizsgálni. (Jés 2:28-29; ApCsel 2:14-21; Zsid 1:1-3; Jel 12:17; 19:10)

Jáda király, Jásaf, le volt sötétítve. Az ellenség csapatai kárhoztak. A helyzet kilátástalan volt. "Én az Urat kezdtem keresni, és hirdetem az egész jáda országban bűnt." (2Krn 20:3) A nép azt mondta, hogy irgalomért és szabadulásért kénytelenek lesznek az árhoz.

Amikor Jásaf az imádkozást vezette, kárte Isten, válltoztassa meg a kárte. "Gy kénytelenek: "Nem te vagy-e egyedül Isten a mennyben, aki uralkodik a pogányok minden országán? A te kezében van az erő és hatalom, és senki sincsen, aki ellened megállhatna" (6. v.). Isten nem vődte meg kárte teljesen az évőit a múltban? Nem adta ezt az országot vállasztott népnek? Jásaf -gy esedezett: "h, mi Istenünk, nem tőled meg őket? Mert nincsen mibennünk erő... Nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak terejünk a mi szemeink" (12. v.).

Amikor egész jáda ott állt az ár előtt, egy Jahziel nevű ember felállt. Ázenete bitorást és eligazítást vitt a megrettent népnek. "Gy szót: "Ne féljtek... mert nem ti harcoltok velük, hanem az Isten... álljatok vesztig, és álljatok az árnak szabadtságát... mert az ár veletek lesz" (15-17. v.). Reggel Jásaf király -gy szót csapataihoz: "Ézzátok az árban, a ti Istenetekben, és megerősítették; bzzatok az ő prófétaiban, és szerencsések lesztek!" (20. v.).[1]

A király annyira hitt Jahzielnek, ennek az alig ismert próféta, hogy harcosok helyett az Urat és a szentség szöpségét dicsőítő kárte állította a frontvonalba. Amikor a hit öneke betöltötte a levegőt, az ár cselekedett, és szeszavarta a jáda ellen szövetkezett seregeket. Olyan nagy volt az állók, hogy az ellenség kárte "Én senki sem menekült meg" (24. v.).

Jahziel Isten szöcséve volt e kárte teljesen alkalommal.

A prófétaik fontos szerepet játszottak mind az Ős-, mind az Őjtestamentumi időkben. De megszűnt-e a prófétaik munkájának a bibliai kánon leírásával? Hogy megtaláljuk erre a kérdésre a választ, kénytelenek nyomon követni a prófétaikus történelmet!

Á

A prófétaig a bibliai időkben

Bár a bűn vádat vetett az Isten ember közötti kapcsolatok (Ésa 59:2), Isten nem szüntette meg az emberiséggel való bensőséges viszonyt, hanem az Isten ember kapcsolatának módjait alakította ki. Bár törvényszöveg, intő Ős felelősségeit a prófétaikon keresztül kiáltotta ki.[2]

A Szentírás szerint

próféta az, aki Ős felelősségeit Isten Ős felelősségeitől, Ős azok értelmét kiáltja Isten népe előtt".[3] A prófétaik nem saját maguktól, hanem Isten Ős felelősségeitől, Ős mert sohasem ember akaratából származott a prófétaik szava; hanem a Szentírásból indítva szövegezték az Istennek szent emberei" (2Pt 1:21).

Az Őjtestamentumban a próféta szavai általánosan a hű ember nébi fordítása. 2Máz 7:1-2 kifejezi ennek jelentését; Ős azt mondta Mázésnek: Ős László, olyannak teszek a fájra előtt, mintha Isten volna. Testvéred, Áron pedig a prófétaid (nébi) lesz. Te mondj el neki mindent, amit Őn parancsolok neked. Testvéred, Áron, megbeszéljen a fájraival" (Őj prot. ford.). Mázés Őgy viszonyult a fájrahoz, mint Isten a népehez. Ahogy Áron kiáltotta Mázés szavait a fájraival, a prófétaik Őgy tolmácsolják Isten szavait a népeknek. A próféta kifejezés tehát a Menny által kiválasztott, Isten felelősségeit kiáltó szöveget jelöl. A hű ember nébi győri meg a próféta, amelyből a magyar próféta szava is származik.

A "szöveg", amely a hű ember roeh (Ésa 30:10), vagy cházeh (2Sám 24:11; 2Kir 17:13) szöveg fordítása, szintén a prófétaig ajándékkal felruházott személynél jelöl. A próféta Ős néző - rokontermé szavak. A Szentírás Őgy magyarázza ezt: Ős Ősben ezt mondták, amikor valaki elment Istent megkérdezni: Jertek, menjünk el a nézőhöz; mert akit most prófétaiknak neveznek, Ős nézőnek hívják" (1Sám 9:9). A néző elnevezés azt hangsúlyozza, hogy a prófétaik befogadják a mennyei Ős felelősséget. Isten feltárta a prófétaik személynél Ős felelőssége előtt azt a tetteiket, amit általuk akart népe előtt kiáltani.

Az Ős során Isten a prófétaig ajándékkal felruházott személyeken keresztül nyilvánította ki akaratát népeknek. Ős Semmit sem cselekszik az Őn Uram, az Ős, mág meg nem jelenti tetteiket az Ő szolgálójának, a prófétaiknak." (Őm 3:7; v. Zsid 1:1)

A prófétaik aijndok rendeltése az Ősíttestamentumban. Az Ősíttestamentum a Szentlélek aijndokai kizárólagos helyet ad a prófétaiknak. Az egyház számára leghasznosabb szolgálatok felsorolásakor egyszer az első, később a második helyre teszi (Iájd Rám 12:6; 1Kor 12:28; Ef 4:11). Ez arra buzdítja a hívőket, hogy kizárólagosan ezt az aijndokot kávjánják (1Kor 14:1, 39).

Az Ősíttestamentum szerint a prófétaik a kávjvetkező feladatokat tölthetik be:[4]

1. Segítettek az egyház megalapításában. Az egyház felépítését az apostoloknak alapkövön, lávön a szeglető maga Jézus Krisztus" (Ef 2:20-21).

2. Kezdeményezték az egyház misszió-szolgálatát. A Szentlélek a prófétaik által vallasztotta ki Pál és Barnabást első missziójukra (ApCsel 13:1-2), és eligaztatót adott a misszionáriusok munkatársaként (ApCsel 16: 6-10).

3. Oktatták az egyházat. "Aki próféta - mondta Pál -, a gyülekezetet építi." A prófétaik embereknek szólnak, az építésre, intésre és vigasztalásra" (1Kor 14:4, 3). Isten a prófétaikat - az egyház aijndokokkal együtt - azért adta az egyháznak, hogy felkésztse a hívőket az szolgálat munkájára, Krisztus testének építésére" (Ef 4:12).

4. Egységessé tették, és vették az egyházat. A prófétaik segítettek elérni az egységet, és vették az egyházat a hamis tanításoktól, hogy a hívők ne legyenek zűrzavarban... gyermekek, akiket ide s tova hívny a hab és a tanításnak akármilyen szele, az embereknek álnoksága által, a tövegyés ravaszágához való családokig által" (Ef 4:14).

5. Figyelmeztettek a jövöbeli nehézségekre. Az egyik Ősíttestamentumi próféta figyelmeztette a hívőket, hogy óvatosan kávjednek. Az egyház ezért mentőakciót kezdeményezett az óvezők megsegítésére (ApCsel 11:27-30). Más prófétaik pedig figyelmeztették Pált, hogy Jeruzsálemben elfogadják, és birtokba vetik (ApCsel 20:23; 21:4, 10-14).

6. Erősítették a hitet a vitáikon. Az első egyháztanácsban a Szentlélek irányította az egyházat a

pogányokból lett keresztények a dávásságát a körítő vitás kárdós elántásában. Azután a prafáták által a Lélek megerősítette a hávöket az igaz tantételekben. Miután továbbtették a tanács dántását az egyház tagjainak, a Jádás és Silás pedig, maguk is prafáták lévén, sok beszéddel intók az atyfiakat, és megerősítők" (ApCsel 15:32).

Á

A prafátásig ajándéka az utolsó napokban

Sok keresztény azt hiszi, hogy a prafátásig ajándéka megszűnt az apostoli korszak lejárásával. A Biblia azonban kinyilatkoztatja, hogy a végidő vesztéleiben az egyháznak kálánán szaksége van a mennyei eligazításra, és bizonyítgot tesz arról, hogy az Ótestamentumi idők után is állandóan szakség van a prafátásig ajándékára és támogatására.

A lelki ajándékok
folytonossága. A

Biblia sehol sem beszél arról, hogy Isten visszavonja az egyháznak adott lelki ajándékokat, mielőtt azok beteljenek cöljüket, amely Pál szerint az, hogy eljuttassák az egyházat a hitnek és az Ó megismerésének egységére, arett főríásgra, a Krisztus teljességével akeskedő kornak mártókára" (Ef 4:13). Mivel az egyház még nem jutott el erre a szintre, most is szaksége van a Lélek által szes ajándékára. Ezek az ajándékok, beleértve a prafátásig ajándékát is, Krisztus visszajveteléig Isten népének áldására szolgálnak. Ezért Pál arra figyelmeztette a hávöket, hogy aza Lelket meg ne oltsátok", aza prafátást meg ne vessétek" (1Thessz 5:19-20), és azt tanácsolta, hogy aza kávnjéjtok a lelki ajándékokat, leginkább pedig, hogy prafátást adjatok" (1Kor 14:1).

Ezekben az ajándékokban

nem mindig bővelkedett a keresztény egyház. [5] Az apostolok halála után, Kr. u. 300-ig a prafátákat nagy tisztelettel vézte. [6] De az egyház lelki hanyatlása és az ebből eredő hitehagyás (lásd a 13. fejezetben) a Lélek jelenésének és ajándékainak csökkenéséhez vezetett. Ugyanakkor a hamis prafáták megrendítették a prafátásig ajándéka iránti bizalmat. [7]

Az egyház történelem

bizonyos szakaszaiban a prafátásig kisebb mártókú megnyilvánulása nem jelenti azt, hogy Isten ezt az ajándékot véglegesen visszavonta. A Biblia jelése szerint a vég kázeledtével ez az ajándék jelen lesz, hogy áitsegtse az egyházat a nehéz időkön. Sőt a Biblia azt is kijelenti, hogy ennek az ajándéknak a tevékenysége megnő.

A prafátásig

ajándéka kázzetlenül a második advent előtt. Isten Keresztelő Jánosnak azért adta a prafátásig ajándékát, hogy meghirdesse Krisztus első adventjét. Isten nekünk is megágyazta a prafátásig ajándékát, amely segít a második advent hirdetésében, hogy mindenkinek alkalma legyen felkészenl a Megváltással való

találkozásra.

Tápany, hogy Krisztus

emléktést tesz hamis próféták fellépéséről, mint eljövetele küzdelgőnek egyik jeléről (Mt 24:11, 24). Ha a vég idején nem lennének igaz próféták, Krisztus mindenkitől átvett volna, aki azt állítja, hogy megkapta ezt az ajándékot. A hamis prófétákra való figyelmeztetés azt jelenti, hogy igaz próféták is lesznek.

Jáel prófeta

megjövendülte, hogy küzvetlenül Krisztus visszajövetele előtt a prófétaság ajándéka káivalálegesen kiírad. Ezt mondta: "Éz%os lészen azután, hogy kiíntm Lelkemet minden testre, és prófétáinak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek Álmokat Álmodnak; ifjaitok pedig lÁjtomÁjsokat lÁjtnak. Söt még a szolgálókra és szolgálóleányokra is kiíntm azokban a napokban az én Lelkemet. %os csodajeleket mutatok az égen és a földön; vért, tázet és fázstoszlopokat. A Nap sÁtsÁggÁ vÁlik, a Hold pedig vérrÁ, minekelőtte eljő az Ášrnak nagy és rettenetes napja" (Jáel 2:28-31).

Az első pÁnkÁsd tanja

volt a lélek rendkÁvli megnyilatkozásának. Jáel prófetaíjít idözve, Páter rÁmutatott, hogy ilyen ÁldÁsokat ÁgÁrt Isten (ApCsel 2:2-21). FeltehetÁk azonban a kÁrdÁst: Vajon Jáel prófetaíjja egyszer s mindenkorra beteljesedett-e pÁnkÁsdkor, vagy lesz még egy másik, még nagyobb megvalásulása is? Sem-mi nem bizonyÁ-tja, hogy a jelenségek a Napban, a Holdban, amelyekről Jáel beszÁlt, megelőzte vagy kÁvette a léleknek azt a kiíradÁsÁt. Ezek a jelenségek csak szÁzadokkal később kÁvetkeztek be (lÁsd e kÁnyv 24. fejezetét).

PÁnkÁsd tehát a lélek

mÁsodik advent előtti teljes megnyilvánulásának előze volt. Mint Palesztinban a korai eső, amely ősszel, rÁviddel a veteményezés után esett, a Szentlélek pÁnkÁsdi kiíradÁsÁval megkezdÁtt a lélek adományozása. Jáel prófetaíjÁnak teljes és végső megvalásulása olyan, mint a kÁsői eső, amely ősszel esve, megÁrlelte a gabonÁt (Jáel 2:23). HasonlÁkÁppen, Isten Lelkének végső kiíradÁsa kÁzvetlenül a második advent előtt tÁrtÁnik meg, azután, hogy beteljesednek a megjövendült jelek a Napban, a Holdban és a csillagokban (vÁ. Mt 24:29; Jel 6:12-17; Jáel 2:31). Miként a kÁsői eső, a léleknek ez a végső kiíradÁsa megÁrleli a fÁld termÁst (Mt 13:30, 39), és ézmindaz, aki az Ášrnak nevét hÁ-vja segÁtsÁgÁl, megmenekÁl" (Jáel 2:32).

A prófétaság

ajándéka a maradék egyházban. A Jelenések 12. fejezete kÁt nagyobb ÁldÁzÁsi időszakot jÁvendül. Az első alatt, amely Kr. u. 538-tól 1798-ig tartott (Jel 12:6, 14; lÁsd e kÁnyv 12. fejezetét), a húséges hÁ-vök kegyetlen ÁldÁzÁst szenvedtek. KÁzvetlenül a második advent előtt SÁtán ismÁt tÁmadni fogja éz az ő (asszony) magvÁjból valÁkat", a maradék egyházat, amely nem tÁri meg Krisztus irÁnti húsÁgÁt. A Jelenések kÁnyve Ágy jellemzi a maradékot alkotÁ húséges hÁ-vöket, hogy ők ézIsten parancsolatainak megörzői", és ézakiknÁl vala a Jázus Krisztus bizonyÁgtÁtele" (Jel 12:17).

Az angyal Ács János kázzátti kásőbbi beszálgatásból viláigossáji vájlik, hogy áéza Jázus Krisztus bizonyásáigtátele" kifejeás práfátikus kinyilatkoztatást jelent.[8]

A kányv váge felá az angyal felfedi kilátát: áézszoogatársad vagyok náked Ás a te atyádfiainak, akiknél a Jázus bizonyásáigtátele van" (Jel 19:10), Ás áézszoogatársad vagyok náked, Ás a te atyádfiainak, a práfátáknak" (Jel 22:9). Ezek a párhuzamos kifejeássek viláigossáji teszik, hogy a práfáták azok, akiknél áézJázus bizonyásáigtátele" van.[9] Ez megmagyarázza az angyal kijelentását, hogy áézJázus bizonyásáigtátele a práfátásáig lelke" (Jel 19:10).

James Moffat Ágy magyarázta ezt a száveget: áézáé~Mert Jázus bizonyásáigtátele vagy tanásáiga (azaz a Jázus Által tett bizonyásáig vagy tanásáig) a práfátásáig lelke'. Ez... káálánásáoppen azoknak a testvéreknek a kilátát határozza meg, akik a práfátikus ihlettség birtokosaiként Jázus bizonyásáigtátelét hordozzák. Jázus bizonyásáigtátele voltaképpen megfelel a Jázus Által tett tanásáignak (XXII. 20). Ez Jázus Ánkinyilatkoztatása (Jel 1:1 szerint vágső soron Istená), ez ihleti a keresztány práfátákat is."[10]

Tehát a Práfátásáig Lelke kifejeás vonatkozhat (1) a Szentlélekre, aki megihleti a práfátákat Isten kinyilatkoztatásával, (2) a práfátásáig ajándákának tevékenyságré, Ás (3) magára a práfátácia kázzvetá-tőjére.

A práfátásáig ajándáka, Jázus bizonyásáigtevése - áézáz egyháznak a práfátásáig kázzvetá-tásável"[11] - a maradék egyházig egyik megáálánásáztető jellemvonásáit tartalmazza. Jeremiás ennek az ajándáknak a szánetelésát a tárványnálkálisággel hozta Ásszefággásbe. áéznincsen tárvány, sőt práfátáji sem nyerne kijelentést az Ártá." (JerSir 2:9) A Jelenések kányve e kettő birtoklását a vágidő egyháznak megáálánásáztető jellemvonásáival azonosá-tja; ennek az egyháznak a tagjai megörzik áézIsten parancsolatait", Ás megvan náluk áézJázus Krisztus bizonyásáigtátele", vagyis a práfátásáig ajándáka (Jel 12:17).

Isten az Egyiptombá kionulás áéžgyálekezetnek" a práfátásáig ajándákát adta, hogy Általa megszerveze, oktassa Ás vezesse nápát (ApCsel 7:38). áézPráfátá Általhozta fel az Ásr Izrájelt Egyiptombá, Ás práfátá Által tartatott meg." (Hás 12:13) Nem meglepő éért, ha a práfátásáig ajándákát azok kázzátt találjuk, akik a vágső kionulás - a bűntől szennyezett Fáld bolygásrá a mennyei Kájnaájnba valás menetel - rásztveői. Ez a kionulás, amely a második adventet káveti, Ása 11:11 vágső Ás teljes megvalásulása: áézLesz ama napon: az Ásr másodszo nyájta ki kezét, hogy nápe maradákát megvegye..."

Á

Segítség a végző

válaszban. A

Szentírás kinyilatkoztatja, hogy a Föld történelmének utolsó napjaiban Isten népe az elpusztításra szólítja fel a hatalom, a sárkány minden haragját átköli (Jel 12:17). Ez a nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy népe kezdett lenni" (Dán 12:1). Hogy ítélet-tse népet az idők e leghevesebb káoszdelmének, a szerető Isten arról biztosítja, nem lesz egyedül. Jézus bizonyítja, a Prófétaság Lelke elvezeti a maradékot közelebb a végző közele: találkoznak Megváltókkal a májodik adventkor.

A káoszvető népe magyarul

meg a profétaság ajándékának a bibliai és a bibliai idők utáni megnyilatkozásai közötti kapcsolatot: "Ég egy fél, hajó előtt állunk. A hajó tulajdonosa tájékoztatást káoszvet ad nekünk. Azt mondja, ez a káoszvet elegendő eligazítás tartalmaz egész utunkra, és ha megfogadjuk az utasításokat, sörtesen cölbe jutunk. Vitorlabontás után kinyitjuk a káoszvet, hogy megismerjük a tartalmát. Azt találjuk, hogy a szerző általános elveket fektet le benne utunk irányára, és gyakorlati eligazításokat ad, az őt végig előfordulhat minden eshetőségre számra. De elmondja azt is, hogy utunk utolsó része káoszveten veszélyes lesz; hogy fűhomok miatt a part alakja állandóan változik, és de az őtnek e részében - mondja - rávászról gondoskodtam, aki csatlakozik hozzátok, és azokban a káoszvetekben és veszélyekben száksöges eligazításokat ad. Figyelnetek kell a rávászra.' Ezzel az őtmutatással eljutunk a jelzett veszélyes őtszakaszhoz, és a rávász - az őgőrethez hűven - megjelenik. De a legénység káoszvet egyesek fellázadnak ellene, amikor felajánlja szolgálatait. "Megvan az eredeti őtmutatásokat tartalmazó káoszvetünk - mondják -, és ez elég nekünk. Ehhez ragaszkodunk, és csakis ehhez; nem körünk semmit tőled.' Kik ragaszkodnak most az eredeti őtmutatáshoz? Azok, akik elutasítják a rávászt, vagy akik elfogadják, ahogy a káoszvet tanácsolja? "Álljáltek meg ti!" [12]

Á

A bibliai idők utáni próféta és a Biblia

A profétaság ajándéka

hozta létre a Szentírást. A Biblia keletkezését követő időkben sem szabad mással helyettesíteni a Szentírást, sem hozzátenni a Szentírásához, mondván, hogy a szentírás ki nem zárult.

A profétaság ajándéka a

végzőidőkben is ugyanolyan betölti szerepét, mint az apostolok korában. Feladata, hogy örökönyt szerezzen a Bibliának, mint a hit és gyakorlat alapjának, magyarul tanításait, és a mindennapi életre alkalmazza az elveit; szerepe van az egyház látszatában és tanításában, hogy az betöltse Istentől rendelt káoszvetet. A profétaság ajándéka dorgolja, inti, vezeti és bitorja mind az egyéneket, mind az egyházat, vödi az eretnekségtől, és egységesíti a hűvöket a bibliai igazságok alapján.

A bibliai idők utáni

próféták szerepe nagyon hasonlít az olyan prófétákhoz, mint Nájin, Gájd, Aszáj, Semaia, Azariás, Eliázer, Ahija és Obed, Miriam, Debora, Hulda, Simeon, Keresztelő János, Agabus, Silás, Anna, Filep nagy lánya (ők a bibliai időkben éltek, de bizonyígtévesztésük nem került a Bibliába). Ugyanaz az Isten ihlette ezeket a prófétákat és prófétanőket is, aki a Bibliát és a prófétákon keresztülszólta. Ázzenetek nem mondtak ellent a korábban feljegyzett mennyei kinyilatkoztatásoknak.

A prófétaság

ajándékának prófétája. Mivel a Biblia figyelmeztet arra, hogy Krisztus visszajöttelése előtt hamis próféták támadnak, gondosan meg kell vizsgálnunk azt, aki állítja, hogy a prófétaság ajándékát kapta. "És a prófétáit meg ne vessétek - mondja Péter. - Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok! Mindentől, ami rossznak látszik, őrizkedjétek!" (1Thessz 5:20-22; v. 1Jn 4:1).

A Biblia meghatározó könyve

nyelvet, amely által a prófétaság valódi ajándékát meg tudjuk különböztetni a hamisítványtól.

1. Megegyezik-e a

próféták az Isten szavaival? "És a tanításra és bizonyítékokra hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnaluk..." (Máté 23:34) Ez az ige azt jelenti, hogy a próféták tanításának összhangban kell lennie Isten szavával és az egész Biblia bizonyítékával. A későbbi próféták nem lehet ellentmondásban a korábbi prófétákkal. A Szentlélek soha nem mond ellent korábban adott bizonyítékoknak, mert Istennél ez nem lehetséges vagy lehetségesnek látni" (Jak 1:17).

2. Teljesednek-e a

próféták? "Miről

ismerjük meg, hogy nem az Isten mondott egy igét? Ha egy próféták az Isten nevében mond egy igét, de az nem teljesedik meg, nem teljesedik be, azt az igét nem az Isten, hanem a próféták mondta elbizakodottságában; ne félj tőle!" (Máté 23:34-35 - Jn prot. ford.; v. Jer 28:9). Ha a próféták a próféták az Isten szavának csak kis részét tartalmazzák is, pontosáigukat bizonyítani kell.

3. Elfogadja-e, hogy

Krisztus testét látta? "Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét, [ha] valamely lélek Jézus testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van; és [ha] valamely lélek nem vallja Jézus testben megjelent Krisztusnak, nincsen Istentől." (1Jn 4:2-3) Ez a próféták jelenti, mint egyszerűen annak elismerését, hogy Krisztus a földön volt. Az igazi próféták vallania kell a Krisztus testét valószínűleg a bibliai tanítás: hinnie kell Istenségét és földre szállás elötti létét, szüztől való származását, igaz ember voltát, bűntelen letét, engesztelő áldozatát, feltámadását, mennybemenetelét, keltbenjárás szolgálatait

Ács májodik adventjé.

4. Jás vagy rossz

„Égy májodik csillagot” terem-e a próféták? A próféciák Ágy keletkeznek, hogy a Szentlélek ihleti „Ézaz Istennek szent embereit” (2Pt 1:21). A hamis prófétákat felismerhetjük gyámlyalcsaikkól. „ÉzNem teremhet jás fa rossz gyámlyalcsaikk - mondta Jászus -; romlott fa sem teremhet jás gyámlyalcsaikk. Minden fa, amely nem terem jás gyámlyalcsaikk, kivágattatik, Ács tűzre vettetik. Azért az ő gyámlyalcsaikkól ismeritek meg őket” (Mt 7:16, 18-20).

Ez a tanács dőntő

fontosságú a próféták illátásának Ártákelésn. Ez elsősorban a próféták Áleté vonatkozik. Nem azt jelenti, hogy a prófétáknek tákálatesnek kell lennie. A Szentlélek azt mondja, hogy „ÉzÁcs ember volt, hozzánk hasonlós természetű” (Jak 5:17). De a próféták Áleté a Lélek gyámlyalcsaikknek, nem pedig a test cselekedeteinek kell jellemeznie (lásd Gal 5:19-23).

Májodsorban ez az elv a

próféták májósokra gyakorolt befolyásit is Árinti. Milyen eredmény tapasztalhatás azok Áletében, akik a próféták Ázenetét elfogadják? Alkalmassák teszik-e az Ázenetek Isten nÁpét a missziás munkára, hitben egyé forrasztják-e őket (Ef 4:12-16)?

Mindenkit, aki saját

Állátás szerint a próféták Ájándákát kapta, alák kell vetni a bibliai vizsgáknak. Ha megfelel ennek a márcáknak, bá-zhatunk abban, hogy valásban a Szentlélek adta a próféták Ájándákát annak az embernek.

Á

A Próféták Ájg Lelke egyházunkban

A próféták Ájg Ájndákák

megnyilvánult Ellen G. White, a Hetednapos Adventista Egyház egyik alapátájának szolgálatában. Ihletett eligazátásokat kapott Isten vágidőben Áló nápe számára. A XIX. század első felének világa, amikor Ellen G. White hirdetni kezdte tanátásait, a Árfiak világa volt. Ellen G. White-ot prófétái elhátás kritikus vizsgálat Álpontjává tette. Kálva a bibliai prófétákat, 70 Ávig vággezte szolgálatit lelki Ájndákák Ájtal. 1844-től, 17 Áves korától 1915-ig - haljátának ÁvÁig - tább mint 2000 Ájtomása volt. Ez idő alatt Amerikában, Eurásjában Ács Ausztráliában Ált Ács dolgozott. Tanácsolt, Áj munkákat szervezett, Ádikált Árt.

Ellen G. White sohasem

használt a próféták Átanó megnevezést, de nem tiltakozott, ha májósok Ágy nevezték.

Ezt a magyarázatot adta erre: "Kora ifjúságomban többször megkérdeztek tőlem: próféták vagyok-e. Mindig válaszoltam: "Nem az Ábrahám kivétel vagyok. Tudom, hogy sokan neveznek prófétának, de én nem tartok igazságot erre a címre... Miért nem állítottam azt, hogy próféták vagyok? Mert napjainkban sokan, akik vakmerően prófétának mondják magukat, szívesen hoznak Krisztus üzenetét; és mert az én munkám sokkal többet foglal magában, mint amit a "próféták" szó kifejez... Soha nem állítottam, hogy próféták vagyok. Ha mások így neveznek, nem vitatkozom velük. De az én szolgálatomnak oly sok áiga van, hogy nem nevezhetem magamat másnak, mint követnek." [13]

A prófétaság
prófétainak alkalmasa. Ellen G. White szolgálata mennyiben felel meg a prófétaság bibliai feltevéseinek?

1. Egyezőség a Bibliával.

Bővebben

irodalmi teremtése bibliai jelölések tiszteletét foglalja magában, amelyekhez gyakran részletes magyarázatokat fűz. A rászainak alapos tanulmányozása nyomán nyilvánvaló lett, hogy azok következések, igazságot tartalmaznak, és teljesen megegyeznek a Szent-írással.

2. A jelölések pontosága. Ellen G. White írásai viszonylag kevés jelölést tartalmaznak. Néhány jelölés most van beteljesedőben, mások még a beteljesedésre várnak. De azok, amelyek megvizsgálhatók, nagy pontossággal beteljesedtek. Az alábbi eset Ellen G. White prófétai írásait hitelesíti.

a) A modern

spiritizmus keletkezése. 1850-ben az óppen hogy feltűnt spiritizmust - a szellemvilággal és a halottakkal való érintkezést dicsőítő mozgalmat - Ellen G. White utolsó napi családjának nevezte, és megjelölte elterjedését. Bár ekkor a spiritizmus kifejezetten keresztényellenes volt, Ellen G. White előre látta, hogy mindez megváltozik, és a mozgalom tiszteletre tesz a keresztények között. Azóta a spiritizmus elterjedt az egész világon, és milliók válnak a követőivé. [14]

Keresztényellenes

beállították megváltozott. Sokan nevezik magukat keresztény spiritistának, állítva, hogy náluk van az igaz keresztényi vallás, és csak a spiritisták azok a hitbuzgók, akik Krisztus megáldott ajándékait használják, akik betegeket gyógyítanak, és jóváhagyó tudatos és fejlődő írtet mutatnak be". [15] Még azt is állítják, hogy a spiritizmus megismertette a vallás és a nagy rendszerrel, sőt a keresztény Bibliában több ismeretet nyújt, mint az és a szellemvilággal való érintkezés. A Biblia a spiritizmus követőit. [16]

b) Szoros

együttműködés a protestánsok és a római katolikusok között. Ellen G. White írásában olyan szakadatok volt a protestánsok és a római katolikusok között, amely eleve kizárt

mindennemű egyházműködést kettőjük között. Katolikusellenes beállítottság uralkodott a protestáns körökben. Ellen G. White megjövendölte, hogy a protestánsokat a közöttük bekövetkező nagyfokú változások elfogadják tőrténien a reformációt hitvallásait. Következősköppen csöppen a protestánsok és katolikusok közötti különbség, ami a kettőt elválasztó szakadék áthidalásához vezet.[17]

Az Ellen G. White halála

óta eltelt évek tanúi voltak az antikumenikus mozgalom keletkezésének, az Egyházak Világtanácsa megalapításának és a Katolikus Egyház Műsodik Vatikáni Zsinatának, valamint a protestánsoknak a reformációt korabeli prófétiamagyarizációval szembeni tudatlanságának, sőt tagadásának.[18] E nagy változások válszafalakat romboltak le a protestánsok és a katolikusok között, ami egyre növekvő egyházműködéshez vezet.

3. Krisztus testje

válásának megvallása. Ellen G. White sokat írt Krisztus életéről. Krisztus szerepe, mint Ásról és Megváltás, engesztelőldozata a kereszten, és jelenlegi közbenjárás szolgálata alkotja jészt White irodalmi munkásságát. A Jézus élete című könyve elismerten az egyik legértékesebb lelki könyv, amelyet valaha Krisztus életéről írtak, még legelterjedtebb könyve, a Jézushoz vezető út, emberek millióit vonta szoros kapcsolatba Jézussal. Ellen G. White művei világosan ábrázolják Krisztus teljesen isteni és teljesen emberi természetét. Jézus magyarzatai teljesen megegyeznek a bibliai állásponttal; nem hangsúlyozzák egyik természetet sem a másikkal rovársáira - ami annyi vitát okozott a kereszténység történelme folyamán.

Gyakorlati szempontból

tárgyalja Krisztus szolgálatát: arra törekszik, hogy az olvasót bensőségebb kapcsolatba hozza a Megváltással.

4. Szolgálatának

befolyása. Több

mint egy évszázad telt el azóta, hogy Ellen G. White megkapta a prófétiaság ajándékát. Egyháza és azok élete, akik megfogadták tanácsait, tanúsátságok életének és tanításának befolyását.

ézőbíró soha nem volt

semmilyen hivatalos tisztség, nem volt felszentelt lelkész, és főrje haláláig nem kapott az egyházat fizetést, befolyása jobban alakította a Hetednapi Adventista Egyházat, mint a szent Biblián kívül bármely más tnyező."[19] Ő volt a mozgatóerő az egyház kiadás munkájának, iskolájának, orvosi, misszionáriusi munkájának és világszules evangélikusának elindításában. Ágy lett a Hetednapi Adventista Egyház az egyik legnagyobb és leggyorsabban fejlődő protestáns szervezet.

örös munkái több mint 80

könyvet, 200 traktátot és fázetet, valamint 4600 folyóiratcikket tartalmaznak.

Ezeken kívül a prófétia, naplói, különálló bizonyoságtételei és levelei 60 000

köziratoldalt foglalnak magukban.

Meglepően sokrétű ez az

anyag. Ellen G. White szaktudása nem korlátozott szűk területre. Az Ásír egyszázötvenévi, nevelési, családi, műveltségügyi, evangélikai, kiadói, tájékoztatói, orvosi témákban is sok más területen tanácsolta őt. Talán egyszázötvenévi ársai a legmóltábbak a csodálatra, mivel megírtáit - amelyek kizárólag a hűny tább mint egy éveszad előtt szíletett - a modern tudomány igazolta.

Ársai, amelyek

kizáróppontjában Jézus Krisztus áll, megerősítik a zsidó-keresztény hagyomány nagy erkölcsi értékeit.

Bár Ársainak nagy része a

Hetednap Adventista Egyháznak számára, számára Ársait az olvasók számára legközelebbi rötögei is értékelik. Népszerű könyvet, a Jézushoz vezető utat, tább mint 100 nyelvre lefordították, és tább mint 15 millió példányt adtak el belőle. Legnagyobb műve az Ártátes Korok zdelme sorozat, amely szlezezi a Krisztus és Sáján kizárótti nagy zdelmet a bűn eredetétől a világegyetemből való kiirtásáig.

Ársai nagy hatást

gyakoroltak sok ember életére. Nemrégiben az Andrews University gyülekezeti szolgálattal foglalkozó intézmény tanulmányt folytatott; összehasonlította az Ellen G. White könyveit rendszeresen olvasó és az ezt elhanyagoló adventisták állásfoglalását és viselkedését. Ez a kutatás erőteljesen hangsúlyozta azt a hatást, amit Ársai gyakorolnak az olvasókra. A tanulmány a következő megállapításhoz vezetett. "Az olvasók szorosabb kapcsolatban vannak Krisztussal, jobban látják Isten előtti helyzetüket, és jobban felismerik, milyen lelki ajándékokat kaptak. Szívesebben írtnek az evangélikáira, és tábbbet adakoznak a helyi misszióra. Könyveiben tesznek bizonyosságot, és tábbszívesznek részt bizonyos evangélikai programokban. Valószínűbb, hogy naponta tanulmányozzák a Bibliát; név szerint imádkoznak emberekért; jelpolják a kizáróssági életet és naponta tartanak családi áhtatot. Jobban értékelik gyülekezetüket. Felelősséget éreznek a lelkekmentésért." [20]

Á

A prófétás Lelke

és a Biblia. Ellen

G. White Ársai nem helyettesítik a Szentírt. Nem helyezhetők ugyanarra a szintre. A Szentírs egyedül áll, és ez az egyetlen mőce, amely által Ellen G. White Ársait és minden egyéb írt meg kell vizsgálni, és amelynek alá kell rendelni.

1. A Biblia a legfőbb mŰrce. Az adventisták teljes mŰrtékben vallják a reformációt sola scriptura elvét; azt, hogy a Biblia saját magát magyarázza, és egyedül a Szentírás minden tanítással alapja. Az egyház alapját a Biblia tanulmányozása alapján alakították ki hitelveiket; nem Ellen G. White látomásain keresztülfogadták el ezeket a tanításokat. A hitelvek kialakításában Ellen G. White fő szerepe az volt, hogy segítsen a Biblia megértésében, és megerősítse azokat a megállapításokat, amelyekre a Biblia tanulmányozása által az adventisták eljutottak.[21]

Ellen G. White hitte és

tanította, hogy a Biblia végleges és minden nyelv az egyház számára. Első könyvében, amelyet 1851-ben adott ki, ezt mondta: "Kedves Olvasó! Figyelmedbe ajánlom Isten szavát, hogy az legyen hited és cselekedeteid egyedüli zsinormentője. Ez az Ige fog megvédeni minket." [22] Ellen G. White soha nem változtatta meg ezt a nézetét. Hosszú évekkel később ezt írta: "Igazán Isten az emberekre bízta azt az ismeretet, amely szükséges az evangéliumhoz. A Szentírás Isten akaratának hiteles, védhetetlen kinyilatkoztatásaként kell elfogadnunk. A Szentírás a jellem mŰrceje, tanításaink zsinormentője és tapasztalataink próbaköve." [23][24] 1909-ben az egyház generál konferenciáján tartott utolsó beszédében Ellen G. White kinyitotta a Bibliát, felemelte az egybegyűltek előtt, és ezt mondta: "Testvérek, ajánlom nektek ezt a könyvet."

Válaszol azoknak a

hívőknek, akik írásait a Biblia kiegészítésének tartották, ezt írta: "Vettem a drága Bibliát, és kárát tettem néhányszor a Bizonyítékok az egyháznak című könyvekből, amelyeket Isten adott az ő népének. Ti nem vagytok jertások a Szentírásban. Ha Isten igjéjét azzal a vágygal kutattátok volna, hogy elörjétek a bibliai írányelvet, és hogy eljussatok a keresztényi tanításokhoz, nem lett volna szükség a Bizonyítékokra. Mivel azonban nem igyekeztetek megismerni Isten ihletett könyvét, Ő egyszerű, közvetlen bizonyítékokkal próbált szólni hozzátok, hogy felhívja figyelmeteket az ihletett igékre, amelyeknek nem engedelmességtelenség, és hogy tiszta és magas tanításaihoz szabott útra állítsátok a lábaitokat." [25]

2. A Bibliához vezető útmutató. Ellen G. White-nak az volt a célja a műveivel, hogy visszavezesse az embereket a Bibliához. "Nem sok figyelmet szenteltek a Bibliának - mondta -, ezért az Írás kisebb világosságot adott, hogy az embereket a nagyobb világossághoz vezesse." [26] "Isten Igéje - írta - elegendő ahhoz, hogy megvilágosítsa a legeltompultabb elmét is, és azt azokat is megérthetik, akik vágyanak a megértésére. Ennek ellenére vannak, akik vallják ugyan, hogy Isten Igéjét tanulmányozzák, de a legvilágosabb tanításával ellentétben ölnék. Hogy ne legyen az embereknek mentségük, Isten világos, fájlathetetlen bizonyítékokat ad, hogy visszavezesse őket az Igéhez, amelynek követését elhanyagolták." [27]

3. Útmutató a Biblia megértéséhez. Ellen

G. White a Biblia világosabb megértéséhez vezető útmutatónak tekintette írásait. "Isten a Bizonyítékok által nem tárt fel új igazságot, csupán azokat a nagy bizonyítékokat tette egyszerűbbá, és állította az emberek elé,"

amelyeket májkorában kinyilatkoztatott. Mindezt azért tette, hogy felbressze őket, és lelkükbe vesse azokat az irányműveket, hogy ne legyen semmi mélységük." "Az Á-rott Bizonyosságok teleknek nem az a céljuk, hogy világosságot adjanak, hanem az, hogy Á-ken az emberek lelkébe vessék a máj kinyilatkoztatott, ihletett igazságát." [28]

4. Átmutatás a Biblia

elveinek alkalmazásához. Számos Á-rés a bibliai tanácsokat a mindennapi életre alkalmazza. Ellen G. White kijelentette, utasításokat kapott azáltal, hogy elvek szíjban és Á-résben való kinyilatkoztatására, és ugyanakkor egyes személyek tővedése, büntetési és az őket fenyegető veszélyek megnevezésére, hogy mindenki intőst, dorgálást, illetve tanácsot kapjon". [29] Krisztus ilyen prófétikus eligazítást Á-gát egyházának. Ahogy Ellen G. White megjegyezte: "Az a tény... hogy Isten az Ige Által kinyilatkoztatta akaratát az embereknek, nem teszi szíkságtelenné Szentlelkének Állandó jelenlétét és eligazítást. Ellenkezőleg! Megvilágítást az Árt Á-gát meg a Lélek segítségével, hogy szolgálják feltárja az Igát, s a Lélek megvilágítsa, és gyakorlatív tegye az Ige tanításait." [30]

A hávőnek szája

kihívás. A

Jelenések könyvének az a próféciája, hogy "Jézus bizonyosságok tele" a Föld tőrtelmének utolsó napjaiban "za prófétaság Lelke" Által fog megnyilatkozni, mindenkit felszólít, hogy ne legyen kézzámbírs és hitetlen, hanem "mindent megpróbáljon", és "zami jás, azt megtartsa". Sokat nyerhetünk - vagy veszhetünk - attól függően, hogy Ágrehajtuk-e ezt a Biblia Által rendelt vizsgálatot. Jásafát kijelentette: "Bázzatok az Ásban, a ti Istenetekben, és megerősítettek; bázzatok az ő próféciájában, és szerencsések lesztek!" (2Krn 20:20). Szavai ma is igazak.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

A dőlt betűs kiemelések az eredeti szövegben nem szerepel.

2.

Â

Bibliai példákat a női prófétákra lásd 2Máz 15:20; Bír 4:4; 2Kir 22:14; Lk 2:36; ApCsel 21:9

3.

Â

Frank B. Holbrook, "The Biblical Basis for a Modern Prophet", 1. oldal (Tírt dokumentáció, Ellen G. White hagyaték, H. N. A. Generálkonferencia, 6840 Eastern Ave, NW, Washington, D. C. 20012). V. Jemison, A Prophet Among You (Mountain View, CA; Pacific Press, 1955), 52-55. oldal

4.

Â

Lásd Holbrook, "Modern Prophet", 3-5. oldal

5.

Â

Sajnos, a keresztény kor krónikája nem teljes.

6.

Â

Gerhard Friedrich, "Prophets and Prophecies in the New Testament", Theological Dictionary of the New Testament, 6/859. oldal

7.

Â

VÃ¶. Friedrich, 860-861. oldal

8.

Â

â€žâ€žJÃ©zus bizonyÃ©tele" kifejezÃ©st kÃ©tfÃ©lekÃ©ppen fordÃ©thatjuk. 1. JÃ©zusÃ© szÃ©lÃ© bizonyÃ©tevekÃ©s. Ebben az esetben a keresztÃ©nyek tesznek bizonyÃ©got JÃ©zusÃ©. 2. JÃ©zusÃ© szÃ©rmazÃ© bizonyÃ©tevekÃ©s. Ebben az esetben JÃ©zus kÃ©ld bizonyÃ©teket, Ã©zeneteket egyhÃ©zÃ©nek. A szÃ©vegÃ©sszefÃ©ggÃ©s tanÃ©sÃ©ga szerint a JelenÃ©sek kÃ©nyvÃ©ben a 2. Ã©rtelmezÃ©s a helytÃ©llÃ©s." (Holbrook, â€žModern Prophet", 7. oldal)

Az egyik bizonyÃ©tÃ©kkÃ©nt Holbrook a Jel 1:1-2-t idÃ©zi: â€žâ€žJÃ©zus Krisztus kijelentÃ©se, amelyet adott nÃ©ki az Isten, hogy megmutassa az Ã© szolgÃ©jainak... Ã© pedig elkÃ©ldvÃ©n azt az Ã© angyala Ã©ltal, megjelentÃ© az Ã© szolgÃ©jÃ©nek, JÃ©nosnak, aki bizonyÃ©got tett Isten beszÃ©dÃ©rÃ©l Ã©s JÃ©zus Krisztus bizonyÃ©telÃ©rÃ©l, mindenrÃ©l, amit lÃ©tott.' Ebben az Ã©sszefÃ©ggÃ©sben nyilvánvalÃ©, hogy a â€žJÃ©zus Krisztus kijelentÃ©se' JÃ©zusÃ© vagy a JÃ©zus Ã©ltal JÃ©nosnak mondott kijelentÃ©sre utal. JÃ©nos feljegyzi ezt a JÃ©zusÃ© jÃ©vÃ© bizonyÃ©telÃ©t. MindkÃ©t birtokos kifejezÃ©s alanyi birtokosÃ©nt Ã©rthetÃ© a legjobban, Ã©s megegyezik Krisztusnak a kÃ©nyvben mondott zÃ©rszavaival: 'Ezt mondja, aki ezekrÃ©l bizonyÃ©got tesz: Bizony, hamar eljÃ©vÃ©k' (Jel 22:20)." (I. m., 7-8. oldal).

9.

^

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/812. oldal; T. H. Blincoe, "The Prophets Were Until John", Ministry, melléklet, 1977. július, 24. oldal; Holbrook, "Modern Prophet", 8. oldal

10.

^

James Moffat, Expositor's Greek Testament, szerkesztő W. Robertson Nicoll, 5/465. oldal

11.

^

"Spirit of Prophecy", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1412. oldal. Azokban, akik várják a második adventet - mondta Pál -, annyira megsilárdult a Krisztusnál való tanítása, hogy nem szűkültek az ajkuk

nőlközi (vö. 1Kor 1:6-7).

12.

Â

Uriah Smith, "Do We Discard the Bible by Endorsing the Visions?" Review and Herald, 1863. január 13., 52. oldal, a Review and Herald 1977. december 1-i számának 13. oldalán idézve

13.

Â

White, "A Messenger", Review and Herald, 1906. július 26., 8. oldal. "Az Árvíz kőveté" című ihletésre adta (i. m.)

14.

Â

White: Tapasztalatok és Ijtomások, 26.
oldal (jugoszláv kiadás)

15.

Â

J. M. Peebles, "The Word Spiritualism Misunderstood", Centennial
Book of Modern Spiritualism in America című műben (Chicago IL; National
Spiritualist Association of the United States of America, 1948), 34. oldal

16.

Â

B) F. Austin, "A Few Helpful Thoughts", Centennial
Book of Modern Spiritualism, 44. oldal

17.

Â

White: A nagy k zdelem (Advent Kiad s, Budapest, 1991), 507., 523-524. oldal

18.

Â

A D jniek  s a Jelen sek k nyv nek t rt nelmi szeml let r l, amely a protestantizmust uralta a reform ci t  a XIX. sz zadig, l sd Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 2-4. k tet. L sd a 12. fejezetet is.

19.

Â

Richard Hammill, "Spiritual Gifts in the Church Today", Ministry, 1982. június, 17. oldal

20.

Â

Roger L. Dudley and Des Cummings, Jr., "A Comparison of the Christian Attitudes and Behaviors Between Those Adventist Church Members Who Regularly Read Ellen G. White Books and Those Who Do Not", 1982, 41-42. oldal. A Church Ministry Institute, Andrews University - Bernien Springs, Michigan - kutatási irásai szériájának jelentése. A felmérés során az Egyesült Államok 193 gyülekezetéből 8200 tagot kérdeztek meg.

21.

Â

Jemison, A Prophet Among You, 208-210. oldal;
Froom, Movement of Destiny (Washington, D. C., Review and Herald, 1971), 91-132. oldal; Damsteegt, Foundation of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 103-293. oldal

22.

Â

White: Tapasztalatok és Irtomások, 39. oldal
(jugoszláv kiadás)

23.

Â

White: A nagy káoszdelem, 10. oldal

24.

Â

William A. Spicer, The Spirit or Prophecy in the Advent
Movement (Washington, D. C.; Review and Herald, 1937. 30. oldal

25.

Â

White, Testimonies, 5/664-665. oldal

26.

Â

White, An Open Letter, Review and Herald,
1903. január 20., 15. oldal, megjelent White, Colporteur Ministry című
könyvében (Mountain View, CA, Pacific Press, 1953), 125. oldal

27.

Â

White, Testimonies, 5/663. oldal 28., i. m. 665. oldal

28.

Â

I. m.

29.

Â

I. m. 660. oldal

30.

Â

White: A nagy kÃ¼zdelem, 11. oldal